

Trutnovinky

Eva Cello Skiera

KÁVU PROSTĚ MILUJU!

víkend
1. a 2. 1.

J&B pártý

» vychutnej si 1+1 zdarma

víkend
8. a 9. 1.

Jameson night

» dej si panáka a odnes si domů stylové ponožky

víkend
15. a 16. 1.

MAXI kýbl XXL

Cuba Libre, Mojito – za super kačky

víkend
22. a 23. 1.

Jack Daniel's

» 3+1 zdarma

víkend
29. a 30. 1.

Frizzante Ladies party s malinou

» dej si dvě skleničky a třetí máš zdarma

Rezervace: 499 816 513 / 725 127 003

budu@podhradem.cz / www.podhradem.cz

Editorial

Kafe může i zabít

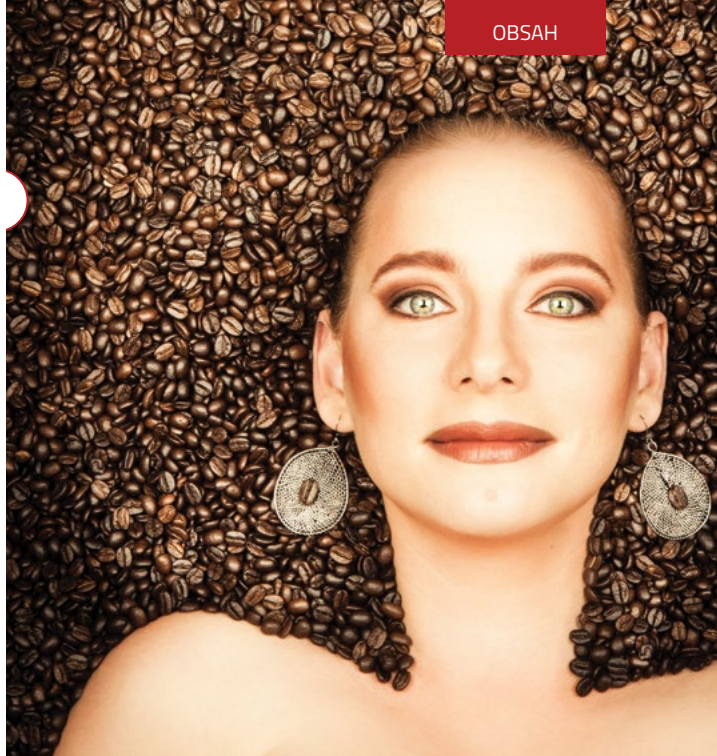

PAVEL CAJTHAML / šéfredaktor

Každý má nějakou úchylku, říkal jsem si jako středoškolák, když rodiče popíjeli kávu a mě ta vůně, ani chuť nic neříkala. On také klasický český „turek“ zrovna lákavě nevypadal. O pár let později už jsem do sebe lil kafe s lógremlava nehlava. Příchod do práce - káva, první pracovní schůzka - káva, pak přesun na tiskovku - káva. Po obědě - samozřejmě káva a minimálně ještě jedna doma s manželkou. Nedej bože, aby ještě přišla nečekaná návštěva, to by byla šestá káva. Večer pak oči jako angorák, a ne a ne usnout.

Když nastala éra překapávačů a presovačů, bylo zapotřebí se rozhodnout, jakou kávu si dáte. Proč? Například známé jsem připravil kávu a zapomněl ji říct, že je to „turek“. S chutí srkla, „nasála“ i lógr, který se ještě nestihl propadnout na dno, a začala se dusit. V jednu chvíli to vypadalo jako boj o život.

Naštěstí nastaly „zlaté“ časy vodovatelého pressa. Kofeínu málo, chuť vymažeme cukrem, nebo mlékem, lógr v šálku neplave... Ne, co to tady plácám. S kafeem může nastat požitek i zábava. Eva Skiera by mohla vyprávět.

HLAVNÍ TÉMA: EVA CELLO A KÁVA / STR. 6 ▸ 9

ZEMAN NA HRADĚ

STR. 16 ▸ 19

VNITŘNÍ MĚSTO

STR. 22 ▸ 25

POTAPĚČ CHLÁPEK

STR. 12 ▸ 15

HOKEJISTKA KARLECOVÁ

STR. 34 ▸ 37

KASPER®

POTŘEBUJEME TĚ

KASPER KOVO S.R.O. PŘIJME

s praxí ve svařování a s oprávněním
MIG, MAG nebo TIG

mzda 150 Kč – 180 Kč/hod

náborový příspěvek
10 000 Kč – 18 000 Kč

**ZKUŠENÉ
SVÁŘEČE**

KONTAKT:

Mgr. Bc. Dagmar Papíková, personální manažer
KASPER KOVO s.r.o., Žitná 476, 541 03 Trutnov
Tel.: +420 499 827 163 / Mob: +420 731 192 923
Mail: d.papikova@kasperkovo.cz
www.kasperkovo.cz

KASPER®

KASPER KOVO S.R.O.

Moderní strojírenská firma
zaměřená na zpracování plechů
a finálních výrobků z nich hledá
pro posílení svého týmu
pracovníky na pozice

V případě Vašeho zájmu zašlete
strukturovaný životopis na níže
uvedenou kontaktní adresu.

Mgr. Bc. Dagmar Papíková
personální manažer
KASPER KOVO s.r.o.
Žitná 476, 541 03 Trutnov

TEL: +420-499 827 163
MOB: +420-731 192 923
MAIL: d.papikova@kasperkovo.cz
WEB: www.kasperkovo.cz

› STROJNÍ ZÁMEČNÍK

- MONTÁŽ
- OBSLUHA VRTAČEK

› BRUSIČ

› OBSLUHA LAKOVNY

› OBSLUHA OHRAŇOVACÍHO LISU

› MANIPULANT

› OPERÁTOR VÝROBY

› SKLADNÍK MATERIÁLŮ

› VÝROBNÍ TECHNOLOG

› VEDOUČÍ PROVOZU NEREZ

Co pro vás znamená káva ?

INZERCE

Martin Erlebach, učitel

Káva pro mě znamená velmi mnoho. Je to každodenní parťák, co vždy pozvedne náladu. Ale musí se vždy jednat o kvalitní kávu, ať už gourmetu (jednoduchou Arabicu) či směs. Nejčastěji piji 5 až 6 káv denně, převážně espresso připravené v kávovaru nebo doma v moka konvičce. Kávu dávno nepiji pro povzbuzení, ale především pro její chuť.

Irena Zámečníková, fyzioterapeutka

Pohodičku a povzbuzení. Kávu piju většinou dvakrát denně - rozpustnou, s mlékem, menší šálek. Ráno je součástí snídaně - malá káva + čaj, odpoledne po obědě k něčemu sladkému.

Karel Kubec, trenér a rozhodčí boxu

Káva je pro mě důležitou součástí dne. Ráno nastartuji poctivým turkem. Během dne a při pracovních schůzkách si obvykle dávám presso lungo nebo ristretto. A bez kávy bych ani neusnul. Denně vypiju cca 3 - 5 šálků. Moje oblíbená je La Genovese v mostní kavárně v Mikulově. Vždy, když tam přijedu, je návštěva této kavárny můj rituál.

Iveta Sedláková, úřednice, servírka

Pro mě má káva dva významy. Prvním je chvíle klidu a pohody v oblíbené kavárně a ten druhý nezbytný doplněk v pracovním režimu. Je velký rozdíl, když si uvařím kávu za pochodu v práci s placeboefektem, jen abych si připadala cílá, nebo si vychutnám kvalitně připravenou arabiku. Piju ji velmi často, je to taková moje oblíbená neřest.

Aneta Pechancová, plavkyně

Kávu mám jako společenskou událost. Mám ji spojenou s pohodou a kamarádkou. Odnaučila jsem se sladit, ale bez mléka ji nevypiju. Přestože miluju atmosféru kaváren, kávový požitek si dopřávám maximálně třikrát týdně. Čtrnáct dní před vrcholem sezony pak nepiju kávu vůbec kvůli lepší reakci na kofeinové stimulanty před závodem.

www.mecir.net

MEČÍŘ
velkoobchod
maloobchod

*Odborník
na Vaše neřesti*

Vše NEJ
v roce 2016

Horská 30, Trutnov
obchod@mecir.net
499 811 752 • 723 291 202

První kávové šperky vznikaly v Kafírně Volkových

PAVEL CAJTHAML
FOTO: MIRKO JÖRG KELLNER,
EVA CELLO SKIERA

Četl jsem článek, který o vás drážďanský magazín napsal. Označili vás v něm za kávovou královnou. Potěšilo vás takové titulování?

Titul královny kávy mě samozřejmě potěšil. Beru to jako velkou výzvu a snažím se to využít pozitivním směrem.

Většina lidí chce kávu pouze vypít. Vy si s ní doslova hrajete - už z přípravy nápoje jste udělala doslova umění. Proč?

Káva je pro většinu z nás běžnou součástí všedního života. Pro Evu Cello (32) je ale něčím výjimečným. Umí si náležitě vychutnat nápoj i jeho přípravu. Dovede vykreslovat obrázky do mléčné mikropěny. Hlavně ale z kávových zrněk tvoří šperky a obrazy. Její umění si oblíbili i v Drážďanech, kde žije. Vystavuje v tamní umělecké galerii a dostala se i na titulní stranu německého časopisu *Augusto*.

Snažím se o to, aby se lidé u kávy zastavili. Kultura pití kávy v kelímku za běhu do práce se stala známkou naší doby a zabíjí tak UMĚNÍ vychutnání si okamžiku. Právě to se snažím lidi naučit - připravit kávu vědomě a s láskou - a dopřát si čas k jejímu vypití. Vykouzlit obrazy z mléčné pěny - to je trénink a šikovnost, naučit se to může každý. Ale jak naučit lidi, aby když připravují kávu, to dělali s otevřeným srdcem, a že ta káva pak opravdu chutná líp, to je ještě práce na dlouhé lokte :-)

Existuje přesná definice toho, jak má správná káva chutnat a vypadat?

Ne. Existují jisté normy, jak se mají určité druhy kávy připravit, a také víme, jak by to rozhodně vypadat nemělo. Třeba když si objednáme espresso a donesou mi velký hrnek kafe a k tomu ještě mlíčko v plastové vaničce, je to jako kdyby si člověk v hospodě objednal velké pivo a přinesli by mu malé, naředěné vodou a úplně bez pěny. To druhé se vám v Česku nestane, to první bohužel pořád ještě dost často.

Jaký druh preferujete vy? Já při psaní těchto otázek popíjím české presso.

Jakou kávu zrovna piju já, závisí na tom, kdy a kde. Dopoledne si dám ráda cappuccino, po obědě dobré espresso. Ale vychutnám si ráda i dobrou moka kávu nebo aeropres. Kávový trh vytváří neustále nové způsoby příprav kávy. Ochutnala jsem už snad úplně všechno. Dobré espresso je mi ale charakterem asi nejbliž.

Dáváte kávovým nápojům vlastní názvy, nebo se držíte tradičních označení jako presso, cappuccino, piccolo?

Vlastní názvy káv nedávám. V každé zemi má způsob přípravy kávy jiný slovník. Někdy je to legrace. Piccolo je třeba jenom vyloženo český pojem, stejně tak na jihu se pije cortado nebo cafe solo, to zas neznají lidé ve střední Evropě. V Česku pojem vídeňská káva znamená někdy turek nebo rozpustná káva se šlehačkou, no to kdyby si u nás dal občan Vídně, asi by se *(v lepším případě)* dost divil :-)

Proč máte ráda právě vůni italské kávy? Pokud vím, káva je sice v Itálii hodně oblíbená, ale nikdy se tam nepěstovala?

Jsem Italům vděčná za vynález kávovaru. Spojením velkého tlaku, čerstvé a dobře namleté kávy vznikne za 25 vteřin substance chutí dobře upražené kávy s geniální cremou. Tak by to alespoň mělo být. Je zajímavé, že kávu pijí nejvíc v zemích, kde neroste. Kdo to nechce podporovat, pije pivo.

Pro hodně lidí je káva každodenní drogou. Čím je pro vás?

Já ji prostě miluju!

Uměním už dnes není jen správně kávu připravit, ale také ji vyzdobit. Je těžké kouzlit s mléčnou

mikropěnou na hladině kávy?

Vykouzlit obrazy z cremy a mléčné pěny se dá naučit - nejtěžší na tom je asi ta rychlost, v jaké se ta celá akce provádí - dosáhnout v určité krátké době správné teploty a rychlosti točení pěny v konvičce a pak to během pár vteřin vlít do hrníčku s espressem tak, aby spojením vznikl nějaký obraz. Latté Art je krásná věc „na oko“, ale s chutí kávy nemá nic společného. Pokud použijete špatně upraženou kávu a špatně ji namelete, obrázek to nezachrání.

Pro vás platí slovo umělkyně s kávou hned dvakrát. Díky výrobě šperků a obrazů z kávových zrněk. Jak vás něco takového vůbec napadlo?

To byla dlouhá cesta. Už při studiu na Umělecko-průmyslové

škole v Turnově jsem experimentovala s přírodními materiály. Po maturitě jsem se vrátila do Trutnova a našla svou první práci v Kafírně rodiny Volkových. Tam vznikly první kávo-

vé šperky. Byla to spíš taková legrace, nikdy by mě nenapadlo, že mě to jednou bude živit. Pak jsem se ocitla v Praze a tam to začalo být s tou prací závažné - z dýšek z práce po kavárnách někdy nebylo ani na pivo a já přemýšlela, co dál dělat. Rozhodla jsem se vzít to vážně s kávovým šperkem. Trvalo to dva roky, než jsem dostala místo mezi řemeslníky na Karlově mostě. Radostné reakce lidí z celého světa mě donutily vypilovat mou práci do dokonalosti.

Co vlastně z kávových zrněk vyrábíte?

Vytvářím v první řadě nositelný šperk. Ale těším se moc na dobu, až budu moct udělat z kávy nějakou bláznivinu na výstavu do vitrín. Zatím na to ale nemám čas. O moje šperky je obrovský zájem. Právě mi zača-

la spolupráce s jednou kavárnou v New Yorku, spolupracuji s pražírnami po celém Německu, Rakousku, Francii, vyrábím šperky z kávových servisu pro milovníky porcelánu a přes svůj on-line obchod posílám ty svoje kafíčkový šperky takřka do celého světa. A k tomu, abych se nikdy nenudila, mám doma svoje čtyři malé děti :-)

Vysvětlíte mi, to vezmete zrnka, která se koupí v běžném obchodě, navléknete je na drátek a je z nich třeba náhrdelník nebo náušnice? Nebo používáte nějaká speciální či upravovaná zrnka?
Tak lehké to není! Na výrobu šperku si pražím kávu sama do tvrdosti, kterou potřebuju. Káva je následně povrchově upravena tak, aby vydržela běžné zacházení. Na výrobu šperků, nejen těch z kávy, používám inertní nerezovou ocel. Pracuji s kladivem, kovadlinou, ohněm a svými dlouholetými zkušenostmi.

Vím, že to nebude znít jako úplně originální otázka, ale kde berete inspiraci?
Úplně všude! Někdy se mi zdá ve snu, co budu další den vyrábět, jindy to vidím ve hvězdách. Ale obecně si myslím, že to přichází shůry :-). ■

- rozená Čapková, pochází z Trutnova
- vydané příjemní Skiera (2008) někdy z uměleckých důvodů vyměňuje za Cello (podle hudebního nástroje, na který v mládí hrála)
- původem zlatnice a designérka šperků
- dnes baristka a výtvarnice, miluje kávu
- ročně spotřebuje na výrobu šperků 2 kila kávy
- žije a vystavuje v německých Drážďanech,
- matka čtyř dětí
- denně přibývají fotografie nových šperků na www.evacello.com

INZERCE

**OKNA
DVEŘE
ZIMNÍ ZAHRADY**

PROPLAST K ano
... okna patří k životu

PF 2016

kvalitní servis výhodné ceny individuální přístup

📍 **Kde nás najdete**

☎ **Zavolejte nám**

Náchod Hradec Králové
Trutnov Nové Město n.M.

499 886 131
491 472 927

www.proplast-k.cz

MAY DISCO

Program - LEDEN 2016

PÁ 1.1.	New Year Dance Night
- na Nový rok ty nejlepší hudební pecky
za rok 2015	DJ Furat
SO 2.1.	Amundsen Night 2+1 Gratis
- dej si dva panáky vodky Amundsen
a třetí dostaneš ZDARMA!!!	DJ Marthy
PÁ 8.1.	Friday Topless Night
- po celý večer báječná párty s topless tanečnicemi	DJ Lukas
SO 9.1.	Mojito Party
- Mojito za super cenu 60,- a dárek k tomu	DJ Iceman
PÁ 15.1.	Jägermeister & Redbull Party
- po celý večer Jägermeister & Red Bull za 65,- Kč	DJ Iceman
SO 16.1.	Oldies párty
- hity 80s, 90s & Millenium • dívky vstup ZDARMA!	DJ Chose
PÁ 22.1.	Friday Topless Night
- po celý večer báječná párty s topless tanečnicemi	DJ Marthy
SO 23.1.	„Pionner Dance Party“
- poprvé v Music Clubu May!!!
- dívky vstup ZDARMA!	DJ Otto Šabart
PÁ 29.1.	Ice & Fire Night
- večer s Jack Daniel's Fire (podáváme ledově
namražený za zaváděcí cenu 55,- Kč!!!)	DJ Furat
SO 30.1.	Saturday Night with presents
- ke dvěma drinkům získáš dárek!!!	DJ Fugas

Na všechny pořádané akce vstupné do půlnoci ZDARMA
24.00 hod. - 05.00 hod. - vstupné 40,-

Otevírací doba 22 - 05.00 hod.

Zásobní ulice, Trutnov (vchod ze zadní strany obchodního domu Máj)

MUZEUM PODKRKONOŠÍ

Trutnov pod sněhovou peřinou

Výstava starých fotografií a pohlednic připomíná, jak vypadaly zimy v Trutnově v průběhu 19. a 20. století. Ulice někdy pokrývala bohatá sněhová nadílka, jindy jen nepatrný sněhový poprašek. Zimní atmosféra je však z dobových snímků dobře patrná. K vidění jsou fotografie kluzišť, skokanských můstků, míst zimních dětských radovánek a podobně. Výstava potrvá do 14. února.

Emil Schwantner - sochařský génius z Trutnovska

Výstava umělce, který je neodmyslitelně spjat s naším krajem. Během svého působení na Trutnovsku vytvořil velké množství

kvalitních sochařských děl. Jeho pomníky (*věnované zejména padlým z první světové války*) a plastiky lze dodnes nalézt nejen v Trutnově a řadě okolních obcí, ale i ve sbírkách muzeí a galerií. Výstava potrvá do konce února.

GALERIE MĚSTA TRUTNOVA

Petr Nikl: Já jsem tvůj zajíc

Malby, kresby, grafiky malíře a ilustrátora Petra Nikla a hračky z tvorby jeho matky a proslulé designérky Libuše Niklové. Expozice potrvá do 23. ledna.

GALERIE UFFO

Vilém Balej: Retrospektiva 2015

Expozice obrazů malíře, obklopeného romantickou aurou takřka geniálního umělce a s demony bojujícího podivína, jehož

pověst přežívá mezi studenty výtvarného umění dodnes. K vidění jsou jeho nejnovější obrazy. Výstava potrvá do 19. ledna.

KINO VESMÍR

Jiří Durdík: V pohybu

Expozice fotografií lidí a života ve městech, jak ho zachytil čtyřiašedesátiletý autor. Snímky ukazují pohyb ve všech podobách, záběry z poutí, koncertů či sportu. Potrvá do 27. ledna.

GALERIE DRAKA

V dračí sluji pikle kuji

Výstava koláže redaktora Trutnovinek Hynka Šnajdara - průřez tvorbou od roku 2004 až do současnosti. K vidění je i několik koláží s dračí tematikou. Potrvá do 10. ledna.

INZERCE

Angličtina pro malé i velké ...

english club

- Pre-schoolers' Club
- After school Club
- MiNi BoGi Club
- kurzy AJ pro děti i dospělé
- výuka angličtiny v MŠ
- firemní výuka, doučování

www.bogi.webnode.cz

PF 2016

Když jdu pod vodu, jako by mě někdo vystřelil do vesmíru

HYNEK ŠNAJDAR

❖ FOTO: ARCHIV MILOSLAVA CHLÁDKA

S potápěním začal po vojně, když si přečetl knížku Expedice míří do hlubin. Tomuto koníčku zcela propadl a už více než deset let je jeho oblíbenou destinací Kuba. Miloš Chlápek (50) z Trutnova se nejenom potápí, ale také pořádá pro zájemce výjezdy do atraktivních destinací. Všechny zájemce o tento koníček však upozorňuje že každý potápěč by měl znát své limity. „Ty nesmíš překračovat,“ říká.

Vzpomínáte si, kdy jste propadli potápění?

Bylo to na vojně v roce 1988 v Olomouci. Byl jsem nějakou dobu ve vojenské nemocnici na Hradisku, kde byla v bývalé kapli fantastická knihovna. Tam se mi dostala do ruky knížka Lubomíra Benýška Expedice mříží do hlubin. Fascinovaly mě obrázky z potápění. Pak jsem zjistil, že potápěči jsou přímo z Olomouce. Hned, jak jsem se vrátil z vojny, našel jsem si je. Vzali mě a naučil jsem se tam potápet.

Jaké byly začátky?

Byl jsem nadšený. Potápění působí jako zesilovač emocí. Když někdo trpí úzkostmi a má strach z vody, tak je může zvýšit. Pokud vás oceány přitahují, tak se při potápění touha a radost zesílí. Já jsem byl ten druhý případ. Měl jsem chuť pronikat na nepoznaná území. Takže moje začátky byly spojeny s radostí a nádhrou. Líbilo se mi sedět na dně, klidně dýchat a pozorovat podvodní svět kolem sebe. Bylo to jako by mě někdo vystřelil do vesmíru. Mám to tak dodnes.

Začínal jste v Olomouci, ale pak jste se vrátil do Trutnova. Stal jste se členem nějakého klubu?

Začal jsem se potápět s Láďou Hadačem, který tady vedl potápěčský klub Pneumothorax. Později, bylo to někdy v roce 1997, mě potkal kamarád a přemluvil mě, abychom v Chorvatsku založili potápěčskou základnu. Základna existuje, ale já už v ní nepůsobím. Začal jsem se zaměřovat na Kubu.

Do jaké destinace ve světě jste vyrazil poprvé?

Bylo to právě Chorvatsko, kam se stále rád vracím. Moře je tam krásné, i když už trochu vyplundované. Po vstupu země do Evropské unie ale začaly přísné regulace rybolovu, což přispělo k přibývání ryb. Moře se začíná oživovat a zarybňovat.

Potápění v mořích není jen radost, ale skýtá také různá nebezpečí. Dostal jste se někdy do situace, kdy jste se cítil ohrožený?

Stalo se mi to úplně na začátku – potápěl jsem se asi dva roky – v jednom lomu v Polsku. Byla to moje chyba. Podcenil jsem úplně všechno, ale naštěstí to dobře dopadlo. Říká se, že potápěč má nejrizikovější období mezi svým a čtyřtým ponorem, kdy si myslí, že je mistr světa a všechno už umí. To je hloupost.

Město Trutnov NABÍZÍ K PRODEJI

Bytová jednotka v Trutnově 3 » Lípové náměstí čp. 264

V domě je celkem pět bytových jednotek a jeden nebytový prostor.

Výměra bytové jednotky o velikosti 1+2 je 88,14 m². (včetně příslušenství - sklepa).

Budova čp. 367 v Trutnově » Polská ulice

Jedná se o železobetonovou montovanou stavbu nepravidelného tvaru s plochou střechou.

Má čtyři nadzemní podlaží a je podsklepená. Objekt dříve sloužil jako projekční středisko, nyní je zde střední škola. Objekt je napojen na el. energii, telefon, internet, vzduchotechniku, dálkové ústřední vytápění a TUV, požární vodovod a na veřejnou kanalizační a vodovodní síť.

Budova čp. 18 v Trutnově » Voletiny

Jedná se o provozní objekt restaurace se sálem a s bytovými jednotkami. Objekt je zděný, má sedlovou a polovalbovou střechu.

Má dvě nadzemní podlaží s částečně využitým podkrovím a je částečně podsklepený. V prvním nadzemním podlaží jsou prostory kulturního domu se sálem, restaurací a sociálním zařízením, ve 2. NP jsou bytové jednotky o velikosti 2+1 a 3+1. Prostor kulturního domu je vytápěn el. akumulacími kamny a krbovými kamny.

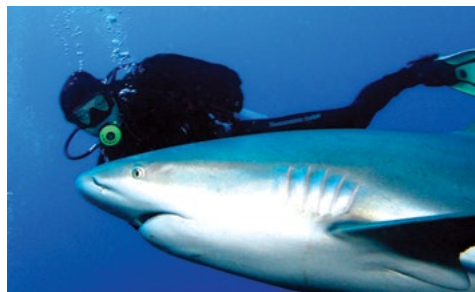
Potápění má pravidla, která se musí dodržovat. Já jsem je porušil. Týkalo se to vybavení a hloubky.

Hledat při potápění adrenalin je asi hloupost, ne?

Přesně tak. Spousta lidí ho tam hledá, ale to není rozumné. Každý potápeč by měl znát své limity, které se nesmí překračovat.

Která lokalita vás při cestách v souvislosti s vaším koníčkem nadchla a proč?

Před dvanácti lety to byla Kuba a už mi to zůstalo. Dostal jsem se do jedné lokality, která se jmenuje Jardines de la Reina, čili Královny zahrady, kde Kubánci vytvořili na souostroví národní park.

Jsou tam přísná pravidla pro vstup omezeného počtu lidí, třeba 300 potápečů za rok. Je to také cenově náročné. Příroda je tam krásná a neposkvřená. Myslím si, že to souostroví je stejné, jako když ho v roce 1492 objevil Kryštof Kolumbus.

Jedíte jen do zahraničí nebo jsou místa vhodná k potápění i u nás?

Spousta míst. Například krásný a vhodný k potápění je lom u Jičína. Pochopitelně ten svět ve sladké vodě není tak barevný, teplý a čistý jako v tropických mořích. Ale už ten pocit, že je člověk pod vodou, je fajn. Mě to baví. Kapra v Egyptě nevidíte, má to svoje kouzlo.

Fotografujete podmořský svět?

Kdysi jsem fotil, ale pak jsem přišel na to, že to nechám lepším. Řekl bych, že parazitují na potápečích, kteří fotí. Sám si to vychutnávám pod vodou.

Podle čeho si vybíráte lokality?

V dnešním globálním světě se ví, kde jsou zajímavá místa. Hledám hezké moře, s krásnou přírodou a velkými rybami. Kromě Kuby, tak jednou za rok jedeme do Súdánu, Mexika, Thajska, Indonésie...

Když jste na nějakém vzdáleném místě, jak se k vám chovají domorodci?

Většinou to berou jako byznys. Na Kubě je to specifičtější, protože tamní obyvatelé nás mají hodně rádi. To jsem nikde jinde nezažil. Pamatují si nás z minulosti a mnozí z nich mluví česky. Je třeba si dávat pozor na to, co říkáte. Byl jsem s kamarádem na tržnici. Paní tam prodávala obrázky a za jeden chtěla 50 dolarů. My jsme si říkali, že je to moc, když budeme smlouvat, půjde na deset. Ona nám najednou česky řekla, na deset ne kluci. Na dvacet pět, když koupíte dva.

Potápění asi není nejlevnější koníček?

Je to pravda. Výstroj přijde na 50 tisíc korun. Jeden výlet do top destinace na 100 tisíc.

Jaká pravidla musí dodržovat správný potápeč?

Každý by měl absolvovat kurz. Nedoporučuji v tomto směru podnikat nic na vlastní pěst. Základní problém potápění jsou bubliny, které se mohou dostat do krve. Je dobré toto vědět, může to být totiž osudné. Potápeč musí vědět, co dělá, vždy zachovávat chladnou hlavu, pravidelně dýchat a na hladinu vystupovat pomalu. Pravidel, která musí dodržovat, je hodně. Musí znát svoje limity.

Jak vašeho koníčka vnímá rodina? Nemají strach?

Ne. Pokud dodržujete pravidla, nejnebezpečnější část vašeho potápečského výletu je jízda autem.

Pokud vím, nemáte rád jen vodu, ale i hory. Prý jste vystoupal na Mont Blanc?

Hory mám moc rád. Kdysi jsme se heclli s kamarády, že jako správní Češi a Evropané musíme vylézt na tři nejvýznamnější vrcholy - Sněžka, Gerlach a Mont Blanc. Podařilo se nám to.

Mají potápění a výstupy v horách něco společného?
Možná je společné to, že máte ve vysokých horách i hlubinách šanci pocítit hluboký klid. A kvůli tomu klidu to podstupujeme.

Považujete se za dobrodruha?

Asi mě dobrodružství přitahuje, ale mám rád i pohodlí domova. Jsem romantik. Přitahují mě hezké věci a k tomu patří potápění a chození po horách.

Vaše žena absolvovala pout' do Santiaga de Compostela. Je naladěná na vaši strunu?

Máme spoustu společného. Já jsem s ní z časových důvodů nemohl jít. Když jsme byli na Mont Blancu, potkal jsem se s ní v Chamonix. Myslím si, že jí to hodně otevřelo oči a byl to pro ni silný zážitek. Přijel jsem za ní na posledních pár dní na konci pouti a šel jsem s ní poslední kilometry do cíle.

Potápí se také?

Moje žena vůbec nemá ráda vodu. Jediný člověk, kterého jsem zažil, když jsme byli kdysi v Egyptě a který se nešel vykoupat do Rudého moře, byla ona. Voda ji prostě nepřitahuje. ■

MILOSLAV CHLÁPEK

- narozen 1. srpna 1965 v Trutnově
- vystudoval gymnázium
- je ženatý, má tři děti, žije v Trutnově
- živí se potápěním a pracuje jako hydrogeolog

INZERCE

PROFESIONÁLNÍ správa nemovitostí

Pro společenství vlastníků, bytová
družstva i jednotlivce.

Maximální profesionalita

› byty spravujeme již více než 20 let

Maximální bezpečí

› jsme městská firma, 100%
vlastníkem je město Trutnov

Maximální stabilita

› jsme největší v regionu,
spravujeme více než 4.500 bytů

Maximální spolehlivost

› tvoříme velký tým, máte se
vždy na koho obrátit

Maximální přehlednost

› máte on-line přístup ke všem
sestavám a dokumentům

Skvělý poměr cena/výkon

› nabízíme mnohem víc, než ostatní
- a bez dalších poplatků

Vaše další úspory

› pracujeme na dalších úsporách
pro vás (zvýhodněná cena právních
služeb a další)

Obrat'te se na
NEJVĚTŠÍHO
SPRÁVCE BYTŮ v regionu.

www.mebys.cz

MEBYS Trutnov s.r.o., Horská 5, Trutnov

mebys Správce
nemovitostí
Trutnov

Zeman, hradní pán v Černé vodě

„Můj dům nelze přehlédnout,“ odpovídá na můj telefonický dotaz, kde ho najdu dvačtyřicetiletý Martin Zeman z Žacléře – Černé vody. Není to totiž ledajaké obydlí, ale skutečný hrad.

HYNEK ŠNAJDAR
FOTO: PAVEL CAJTHAML

Když jsme se ale s kolegou blížili na místo domluveného rozhovoru, trochu jsme zabloudili. Až po chvíli jsme si monumentální stavby s nepřehlédnutelnými hradními věžemi stojící na kopečku všimli.

Trutnovský rodák, který má prosperující tesařskou firmu, si splnil svůj velký dětský sen. „Zajímá mě středověk, proto i hrad patřil mezi mé dětské sny. Chtěli jsme původně nějaký koupit, ale

nebyl k mání, tak jsem se rozhodl postavit vlastní,“ potvrzuje muž s výrazným dlouhým knírem, který zdobí jeho tvář.

Někdy kolem roku 2002 koupil pozemky a o rok později poprvé kopl do země. Samotná výstavba začala v roce 2005. Vcházíme do rozlehlého areálu a už na jeho hranici si všimneme neobvyklého pohybu. Zatímco v kleci u vchodu poštekává do-

brman, v té vzdálenější neklidně pobíhá krásná puma. Zeman není jen praktikujícím vyznavačem středověkých staveb, ale také čilým chovatelem exotických zvířat.

Šelma, která se jmenuje Baghíra podle známého pantera, opatrovníka Mauglího z Knihy džunglí, už netrpělivě vyhlíží svého pána, až jí přinese pořádnou porci syrového kuřecího masa. „Je známo, že na chov je puma náročnější. Kdo by chtěl začít s chovem šelem, měl by si vybrat menší kočku. My jsme chtěli pumu proto, že je individualita, samotář, kterého nelze úplně ochočit. Hlavně si vždy vybere jenom jednoho pána. Je to ten, kdo jí nosí žrádlo, kdo s ní tráví nejvíce času,“ říká Zeman, vstoupí do klece za svou kočičkou, chvíli si spolu hrají a pak už se zvíře s chutí pustí do potravy.

„Samozřejmě je nutné být obezřetný. V případě napadení šelmou, může dojít k větší újmě na zdraví. Je třeba si udržet za každou cenu pozici alfa samce. Pokud se to nestane, chov skončil. Kdo zůstane stát a necouvne, vyhrál,“ říká chovatel a zamýká klec.

SVATEBNÍ VELETRH

30. 1. 2016 / od 10 do 17 h

Hotel Patria Trutnov / kavárna 1.patro

PROGRAM:

- › **16.00** přehlídka svatebních šatů, taneční vystoupení, losování o ceny (sleva na svatební cestu do Chorvatska, svatební koordinace zdarma, sleva na květinovou svatební výzdobu atd.)
- › **Během dne doprovodný program** svatební účesy zdarma
- › ukázka svatebního líčení atd.

K VIDĚNÍ:

- › svatební floristika, šaty, šperky, svatební dary a oznámení
- › prezentace zajímavých míst ke svatebnímu obřadu
- › prezentace svatebních cest do Chorvatska
- › prezentace svatební fotografky a další související zboží

K OCHUTNÁNÍ:

- › svatební koláčky, dorty, catering
- › v restauraci hotelu po celý den k ochutnání svatební menu za zvýhodněnou cenu

www.wendeva.com

Akce se pořádá ve spolupráci s Hotelem Patria Trutnov.

www.facebook.com/Wendeva

Vstupujeme do hradu a čeká nás posezení v kuchyni navazující na hudební a rytířský sál s obrovským krbem. Všude na zemi jsou kůže zvířat s hlavami, na stěnách množství trofejí, o zeď opřené funkční repliky kuší, které vyrábí Zemanův otcům. Součástí návštěvy je nečekaný a podle majitele hradu nezbytný rituál. „Každý nový návštěvník musí natáhnout kuš. Za dvanáct let se to podařilo osmi lidem. Zkuste to,“ nabádá mě. S vypětím všech sil uprostřed dlouhé, pětadvacetimetrové místnosti, se mi to podařilo a jako devátý v pořadí jsem měl výsadu s kuše vystřelit, ale pouze naprázdno.

To už se ptám majitele na parametry hradu a jeho architektonické vyznění. Podle něj je obytná plocha spodního patra 320 metrů čtverečních, stejně jako podlaží nad našimi hlavami. K tomu patří další prostory vždy o osmdesáti metrech. „Na užívání je tento hrad o dispozicích 28 plus 6 pro tříčlennou rodinu, tedy pro mou partnerku a šestnáctiletého syna, který se potatil a učí se na tesaře, tak akorát,“ žertuje vlastník hradu. Právě partnerka je Zemanovi v jeho smělych plánech velkou oporou. Zrovna přijíždí domů a chystá se

jít nakrmit své milované koňe. „Moje paní mě sto procentně podporuje ve všem, co dělám,“ tvrdí, zatímco žena souhlasně přikyvuje.

Kromě středověké výzdoby domu je v kuchyni umístěné obrovské terárium se stočeným ha-

dem – škrtičem. „Je to krajta tmavá, která měří čtyři metry třicet a váží pětadvacet kilogramů,“ představuje jen tak mimochodem spícího plaza. Když jsme se s kolegou konečně adaptovali u skvělé kávy v hradním prostředí, seznámil nás pan domácí se svými dalšími plány, protože výstavba hradu ještě není zdaleka u konce. „S dobou přicházejí nové nápady. Hrad vznikaly v minulosti desítky let, než dostaly podobu, kterou nyní známe,“ upozorňuje a vypráví, co bude ještě třeba udělat. A nebude toho málo.

„Ještě nejsou hotové stáje pro koně a další zvířata, dále vjezdová brána, parkány, hradní příkop. Není dokončené ani patro. Předpokládám, že letos přes zimu se zprovozní vězní systém, abychom mohli mít větší soukromí. Tam se také přemístí ložnice z hudebního sálu. Pustíme se i do prací venku. Součástí hradu budou také volně pobíhající lvi za šestimetrovým oplocením,“ vypočítává Zeman, který se tak nemusí bát nezvaných nájezdníků – zlodějů.

Hrad Martina Zemana, jehož rodová linie po otci sahá ke šlechtickému rodu Filipkoviců od Kutné Hory, je z velké části jeho autorským dílem. Ve

stavbě lze najít prvky slavných českých hradů, jako například Křivoklátu. Stavebně i koncepčně vychází z toho nejlepšího, co lze vidět v českých hradech a zámcích. „Hrad tvoří smysluplný celek, který byl dotáhnut do konce a má obranné prvky - hlavní torzní věže a boční střelny. Je to řešeno tak, že pokud by stál v 15. nebo v 16. století, tak by byl plnohodnotně ubránitelný,“ domnívá se Zeman.

A nehrozí nebezpečí, že se v tak velkém domě jeho obyvatelé nepotkají? „Všude vznikají nějaké třenice. Pokud k něčemu takovému dojde, tak každý má svůj kus soukromí. Až to odezní, tak se zase v domě potkáme,“ mává rukou. Soukromí obyvatel bude zajištěno v patře pánskou a dámskou věží.

„Držíme se legendy Karlštejna, takže dámy nemají přístup do pánské části,“ usmívá se potutelně majitel hradu, který má v unikátním domě nejraději hudební sál. Tam i ve vedlejšího rytířském sále se schází s přáteli. „Ležíme na kůžích, pijeme něco dobrého a diskutujeme o problémech 21. století,“ představuje setkání.

Zemanův hrad, nad kterým by měl v budoucnu vlát prapor s rodovým znakem, je ještě příliš mladý na to, aby v něm strašilo, jako v jiných hradech v zemi. Přesto se v jeho blízkosti něco děje. „Na pozemku u souseda se údajně zjevuje stín nějakého chlapa. Tady, v naší blízkosti, jsme ho ucítili asi třikrát,“ dodal hradní pán z Černé vody. ■

MARTIN ZEMAN

- narozen 22. května 1973 v Trutnově
- má tesařskou firmu zaměřenou na památky
- žije s partnerkou a šestnáctiletým synem
- před dvanácti lety začal budovat hrad
- chová exotická zvířata – pumu, kraju
- zajímá ho historie
- žije v Žacléři – Černé vodě

INZERCE

Plavecká škola **DRAK** Baby Club **DŘÁČEK**

Nabízíme volná místa
v novém zimním kurzu
plavání kojenců a batolat.

» období prosinec 2015 až březen 2016

V případě zájmu kontaktujte vedoucí instruktorku
Kateřinu Fikejsovou, katka.fikejs@seznam.cz, tel. 739 954 140.
Více o plavání miminek na www.lokotrutnov.cz/plavecka-skola

PROGRAM

do 19. 1.

VILÉM BALEJ: RETROSPEKTIVA 2015

Výstava

Partner Galerie UFFO: GRUND a.s.

Projekt se uskutečňuje za finanční podpory Státního fondu kultury ČR

Galerie UFFO **

otevřeno: pondělí–sobota 9:00–18:00 hodin
vstupné 30 Kč, děti 15 Kč, děti do 3 let zdarma

do 27. 1.

JIŘÍ DURDÍK: V POHYBU

Výstava fotografií

kino Vesmír – foyer ** otevřeno vždy v době promítání filmu ** vstup na výstavu zdarma

čtvrtek 7. 1.

ČESKÉ NEBE

Divadlo Jára Cimrmana

Národní dům ** 19:00 hodin **
vstupné 400, 375, 350 Kč

sobota 9. 1.

IDIOTI

Cinoherní divadlo B:

Švandovo divadlo Na Smíchovské, Praha

UFFO ** 19:00 hodin ** předplatitelé vstup na abonentku Cinoherní divadlo B,

úterý 19. 1.

SLZY OŠLEHANÝCH MUŽŮ

Divadelní delikatesy: Divadlo VOSTOŠ, Praha

UFFO ** 19:00 hodin ** předplatitelé vstup na abonentku Divadelní delikatesy,

ostatní – vstupné 330, 305, 280 Kč

neděle 24. 1.

GAGARINI!

Rodinné UFFOkousky: Divadlo Športniki

Představení pro diváky od 12 let

UFFO ** 18:00 hodin ** vstupné 90 Kč, se slevovou kartou 72 Kč

pondělí 25. 1.

AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU

PhDr. Petr Just, Ph.D.: Senát 1996–2016, role a význam horní komory Parlamentu ČR v současné české politice

Pořadatel: Český červený kříž a UFFO – SCT

kino Vesmír ** 14:30 hodin

pondělí 25. 1.

LAOS A KAMBODŽA

Radka Tkáčiková – cestopisný večer

kino Vesmír ** 19:00 hodin ** vstupné 80 Kč

27. 1.–1. 3.

Leden

PŘIPRAVUJEME

pondělí 1. 2.

CELEBRITY

Stand-up comedy Ondřeje Sokala

UFFO ** 19:00 hodin

pátek 12. 2.

SLZA

Koncert na stání

UFFO ** 19:00 hodin ** vstupné 250 Kč

pátek 11. 3.

EKTOR, SEPAR

Koncert na stání

Na tuto akci mohou návštěvníci mladší 15 let použít v doprovodu osoby starší 18 let.

UFFO ** 19:00 hodin **

vstupné do 29, 2, 240 Kč, od 1. 3. 290 Kč

úterý 22. 3.

POUTNÍCI

ostatní – vstupné 350, 325, 300 Kč

pondělí 11. 1.

AKADEMIE TŘETÍHO VĚKU

Mgr. Jan Materna, Ph.D.: Věla moudrosná – host-podávkové zvíře nebo fenomenální tvor?
Pořadatel: Český červený kříž a UFFO – SCT
kino Vesmír ** 14:30 hodin

pondělí 11. 1.

STŘEDNÍ AMERIKA

ANEB Z PANAMY DO MEXIKA

Část první:
Panama, Kostarika, Nikaragua, Honduras
Radio Chadima – cestopisný večer
kino Vesmír ** 19:00 hodin ** vstupné 80 Kč

neděle 17. 1.

VŠECHNO LÍTÁ, CO PEŘÍ MÁ

Rodinné UFFOkousky:

Divadlo DRÁK Hradec Králové

Představení pro děti od 3 let
UFFO ** 15:00 a 17:00 hodin ** vstupné 70 Kč,
se slevovou kartou 56 Kč

www.uffo.cz

MULTIPOINT

Vernisáž 26. 1. od 18:00 hodin

Partner Galerie UFFO: GRUND a.s.

Projekt se uskutečňuje za finanční podpory Státního fondu kultury ČR
Galerie UFFO ** otevřeno; pondělí–sobota
9:00–18:00 hodin ** vstupné 30 Kč, děti 15 Kč,
děti do 3 let zdarma

čtvrtek 28. 1.

TOUHA JMÉNEM EINODIS

Divadlo a hudba: Divadlo Ungelt, Praha

UFFO ** 19:00 hodin ** předplatitelé vstup na abonentku Divadlo a hudba,
ostatní – vstupné 400, 375, 350 Kč

sobota 30. 1.

6. REPRESENTAČNÍ PLES

MĚSTA TRUTNOVA

Pořadatel: město Trutnov a UFFO – SCT
UFFO ** 20:00–02:00 hodin ** vstupné 460 Kč

Koncert

UFFO ** 19:00 hodin ** vstupné 150 Kč v předprodeji, 190 Kč v den koncertu

Předprodej a rezervace vstupenek:

Infocentrum UFFO

pondělí–sobota 8:00–19:30 hodin
tel. 499 300 999
e-mail: info@uffo.cz

Předprodej vstupenek:

Turistické informační centrum Trutnov

pondělí–pátek 9:00–17:00 hodin
sobota 9:00–12:00 hodin
tel. 499 818 245
Změna programu vyhrazena!

Generální
partner:

KASPER®

Hlavní
partner:

Autostyl
TRUTNOV

Logistický
partner:

INEX SPEDITION

Partneri:

**ČESKÁ
POJISTOVNA**

TRUTNOV

TRANSPORT TRUTNOV s.r.o.
Doprava osob a zboží

Vzhled Trutnova ovlivnily velké požáry

Střed Trutnova se v poslední době vrátil ke vzhledu z počátku minulého století. Jaké ale bylo naše město ještě v dávnějších dobách? O klíčových momentech svým způsobem vypovídá lokalita, která se označuje jako Vnitřní Město. „Když pomineme integrované obce, tak je to nejdéle kontinuálně osídlené místo v Trutnově, již od 13. století,“ říká historik Ondřej Vašta.

TEXT: PAVEL CAJTHAML
FOTO: ARCHIV MUZEA
PODKRKOŇSKÝ

Co si vlastně máme představit pod pojmem Vnitřní Město?

Jedná se o prostor uvnitř městských hradeb, ze současného pohledu historický střed Trutnova. Tvoří ho Krakonošovo náměstí a z něj vybíhající ulice, tedy část Horské ulice, dále Palackého, Havlíčkova, Jihošlovanská, Bulharská, Slezská, Farská, Školní, Věžeňská a ulice Na Vrchu. A také uličky, které spojují Palackého s Havlíčkovou a Jihošlovanskou s Bulharskou, a rovněž uličky, které vycházejí z náměstí, Jihošlovanské a Havlíčkovy směrem k ulici Na Struze.

Co je pro tuto část města charakteristické?

Koncentruje se v něm velké množství cenných stavebních památek. Ale nejvíc je pro Vnitřní Město charakteristické podloubí. Je to zvláštnost i v rámci celé republiky. Mállokterá města mají podloubí po všech stranách náměstí, trutnovské podloubí ovšem navíc zabíhá i do okolních ulic. Podloubím na jižní straně, tedy z Jihošlovanské přes náměstí do Havlíčkovy, jdete suchou nohou několik set metrů. To nám turisté závidí, protože s tím se nikde nesetkali.

Pro centrum jsou typické historické domy. Moc moderních staveb v něm není.

Je plné historických staveb, ve kterých se mísí různé stavební slohy. Taky v něm ale najdeme novostavby, tedy domy ze dvacátého století. Když se podíváme na trutnovská předměstí, tak zjistíme, že zde v dřívější většině převažují budovy, které jsou maximálně 150 let staré. Mállokdy na předměstích najdeme budovu z období před rokem 1850.

Při srovnání s jinými městy nevy-padají domy z Krakonošova ná

Požár náměstí v roce 1861

městí až zas tak historicky. Je to pravda, nebo to jen jako domácí obyvatelé nevnímáme?

Ano, zdejší domy nemají například barokní štíty nebo bohatou renesanční sgrafitovou výzdobu. Důvod je prostý. Trutnov v minulosti mnohokrát vyhořel, často velmi dramaticky. Požáry změnily tvář domů, fasád a střech. Poslední velký požár zde zuřil roku 1861. Padla mu za oběť většina domů uvnitř hradeb. Vyhnul se tehdy např. Jihoslovanské ulici. Všimněte si, že dodnes má polovina ulice - ta která nevyhořela - jednopatrové domy. To je vlastně ona starobylá část, která nám připomíná, jak naše město vypadalo v první polovině devatenáctého století.

To znamená, že dvoupatrové do-

my vyrostly po požáru 1861?

Ano. Do té doby byly běžné jen jednopatrové. Druhé patro získaly až po požáru v roce 1861.

Proč byly požáry tak tragické?

Domy na sobě byly doslova nalepené a měly často dřevěné štíty. Když proto jeden z nich vzplanul, tak se často stalo, že vlivem větru přeskočil oheň na sousední domy, od nich na další a takto velmi rychle shořel celý Trutnov. V roce 1861 požár ušetřil jen Jihoslovanskou a Slezskou ulici, budovu dnešního muzea a částečně i kostel. Přesto má ale Trutnov celou řadu památek, třeba starobylé portály domů, někde jsou renesanční či barokní klenby. Na Staré radnici a městské galerii máme dokonce sgrafitovou výzdobu, která

INZERCE

**PROMĚNÍME VAŠE
STARÉ BYDLENÍ V NOVÉ**

www.modrapyramida.cz

**Rychloúvěr bez zajištění až do 700 000 Kč
se sazbou od 5,89 % ročně**

RYCHLOÚVĚŘ PRO LEPŠÍ BYDLENÍ

Nový obývací i s nábytkem, luxusní koupelnu, dokonalou kuchyň s moderními elektrospotřebiči, velký bazén... To a ještě mnohem víc můžete mít s Rychloúvěrem od Modré pyramidy.

- úroková **sazba od 5,89 % ročně**
- **až 700 000 Kč bez zajištění**
(bez ručitele nebo zástavy nemovitosti)
- zpracování úvěru **ZDARMA**
- vedení a správa účtu překlenovacího úvěru **ZDARMA**

Tereza Fátorová, tel.: 737 133 433

Petra Jörková, tel.: 773 087 150

Havlíčková 13, Trutnov

Reprezentativní příklad financování:

Výše úvěru je 185 000 Kč, splatnost 15 let, úroková sazba 5,99 % p. a., měsíční splátky: 1.–181. splátka: 1 630 Kč, 182. splátka: 521 Kč. RPSN je 5,83 % p. a. a celková částka splatná spotřebitelem je 296 371 Kč. Úroková sazba je podmíněna směrováním příjmu na účet vedený Komerční bankou, a.s. Úroková sazba je uvedena dle přehledu úrokových sazeb platného od 20.11.2015.

Mějte k nám ještě blíž

Modrá pyramida
Váš rádce na finance

dodnes připomíná renesanční kapitolu Trutnova.

A co hradby?

Ohraničovaly Vnitřní Město. Původně byly dřevěné, nejpozději od šestnáctého století ovšem již kamenné. Chránily město před nájezdy nejrůznějších útočníků. Bohužel, dodnes se z hradeb zachovaly jen malé fragmenty. Kameny z hradeb totiž sloužily jako vítaný stavební materiál po požáru v roce 1861 pro obnovu vyhořelého města. Hradby měly sílu zdíva cca 1,2 metru. Část hradeb se ale zachovala, třeba v ulici Na Struze.

Poutavě dnes znějí vzpomínky na vstupní brány do středověkého Trutnova.

Byla to ve středověku jediná místa, kterými se dalo do města vstoupit. Horní branou neboli Pražskou u dnešní Restaurace City, Dolní neboli Slezskou u dnešní výleповé plochy pod městským úřadem a Střední čili Horskou na dnešní pěší zóně v blízkosti pamětní desky Josefa Mühlbergera. V bránách byla i vězení a sloužily jako pozorovatelný. Patřily svého času k dominantám Trutnova a byly pro město velmi významné.

Dlouhá léta žili lidé z bezpečnostních důvodů hlavně uvnitř hradeb. Teprve v 16. století, kdy ubylo válek a Trutnov měl již zhruba tisícovku obyvatel, se lidé začali usazovat i za městskými branami, na předměstích.

Do roku 1875 byl hřbitov na místě dnešního městského úřadu, ale protože byl zcela přeplněn, tak byl zrušen a přemístěn.

Náměstí bylo až do 40. let minulého století i dopravním centrem. Dokonce na něm bylo autobusové nádraží.

Až do konce 70. let minulého století sídlili hasiči v centru Trutnova, v místě dnešní vyhlídkové plochy vedle kostela.

Která z nich byla největší?

Horní. Stála v místech, kde byl okolní terén položen výš, než samotné město. Nepřítel tam měl tedy zjednodušenou pozici při dobývání Trutnova. Takže opevnění zde muselo být masivnější a propracovanější, než u zbylých dvou bran. Horní brána byla zbořena po požáru v roce 1861, kdy vyhořela.

V Trutnově máme ulici pojmenovanou Hluboký Příkop. Souvisí její název nějak s hradbami?

Určitě. Terén před hradbami byl v onom místě dost nevýhodný pro obránce. Aby Trutnované nepříteli v tomto úseku ztížili přístup k hradbám, vybudovali tam skutečný hluboký příkop. To samé se týká ulice Na Struze.

Školní ulice na počátku 20. století

Je to ulice, která se nachází před hradbami, ale i tam museli vybudovat příkop, aby eliminovali riziko útoku z této strany. Jednalo se o vodní příkop napájený strouhou z dnešního parku.

Kterou část Vnitřního Města vlastně osídlili lidé nejdříve?

Samozřejmě lukrativní prostor dnešního náměstí. To bylo centrum města. A pak ulice směřující k hradbám, čili Horskou, Palackého, Havlíčkovu, Bulharskou a Jihoslovanskou. Naopak v ulici jako Farská nebo Školní dříve zástavba příliš nebyla. Farské dominovala fara a farský dvůr, Školní ulici zase budova dnešního muzea a pivovar.

A co kostel?

Důležité je vědět, že ten původ-

ní stával na místě dnešního městského úřadu. Jenže v roce 1745 zasáhl město katastrofální požár. Gotický kostel byl po něm natolik poničen, že musel být zbořen a postaven na jiném místě zcela znovu. Vedle muzea tak od druhé poloviny 18. stole-

tí stojí barokní kostel Narození Panny Marie.

Trutnovské centrum se dnes vylidňuje. Jak to bylo v minulosti?

Bylo plné obchodů, restaurací a kaváren, takže to v něm opravdu žilo. ■

O MÍSTNÍM HRADĚ (dnešní muzeum)

Spjatý s počátky města je od přelomu 13. a 14. století. Na počátku 16. století ho získali bratři ze Šumburka, kteří ve sklepení hradní věže razili falešné mince. Nechtěným svědkem nekalých praktik se stal hradní hejtman Jiří Javornický. Šumburkové ho nechali sprovodit ze světa najatými vrahy.

Jako hrad existoval do poloviny 16. století a svým způsobem byl malou pevností, uvnitř městských hradeb. Asi v roce 1550 ho nechal Kryštof z Gendorfu přestavět na renesanční zámek. Hrál se v něm dokonce divadlo, pořádaly hudební slavnosti, zámek žil bohatým kulturním životem.

Za třicetileté války byl zámek opakovaně vyplněn a poničen. V 18. století sloužil převážně jako sklad soli, v polovině 19. století byl přestavěn na nižší reálnou školu a později se stal dívčí školou.

Muzeum v objektu sídlí od roku 1927. Zpočátku využívalo část, jako celek ho má od roku 1950.

O trutnovském hradu se ve svém životopise zmiňuje panovník Karel IV., protože ho v roce 1338 musel vykoupit ze zástavy. *Vlastimil Málek, ředitel muzea*

INZERCE

V rámci rozšíření firmy

HLEDÁME KOLEGY

na pozici:

Řidič MKD

- > řidičský průkaz skupiny C+E
- > praxe nutná > víkendy volné

www.jht.cz

V případě zájmu zasílejte životopisy
na e-mail dagmar@jht.cz, tel: 499 773 326

KLUZIŠTĚ V AREÁLU NA BOJIŠTI

ONDŘEJ VAŠATA
MUZEUM PODKRKONOŠÍ

Před výstavbou zimního stadionu na sklonku 70. letech 20. století v ulici Na Lukách se v Trutnově bruslilo leckde. Ve 30. letech například na koupališti či na nedalekém Vávrově rybníku (dnes prostor benzinové stanice v Polské ulici). Po druhé světové se bruslilo nejen na ploše v těsném sousedství koupaliště, ale také za železničním nádražím v lokalitě Na Nivách.

Od konce 50. let mohli bruslaři nově využívat areál Na Bojišti, který byl na jižním svahu Šibeníku brigádnicky postaven v letech 1957 až 1960. Jeho součástí bylo nejen přírodní divadlo a malý park, ale i kluziště, jehož podoba je dobře zachycena na horním snímku na straně 26. Fotografii pořídil

v roce 1959 trutnovský fotograf Eduard Čapek. Za kluzištěm vidíme podlouhlou přizemní budovu, která malým i velkým bruslařům sloužila jako šatna a ohřívárna. Mimo sezonu ovšem zřejmě neměla žádné využití a byla prázdná. Domek nalevo od ní obýval správce celého areálu. Také snímek na straně 27 ukazuje tehdejší podobu kluziště. Pochází rovněž z roku 1959 a jeho fotografem je opět Eduard Čapek. Z fotografie je zřejmé, že ledová plocha nebyla ohrazena žádným mantinelem.

Dle vzpomínek pamětníků se zde bruslilo ještě v druhé polovině 60. let. Jeho definitivní zánik přišel v první polovině 70. let, kdy na jeho místě vyrostlo dětské dopravní hřiště s asfal-

tovým povrchem. Dokončeno bylo v roce 1974 a je zde k vidění dodnes, byť slouží především jako parkoviště. Dosud také stojí někdejší ohřívárna pro prochladlé bruslaře i domek

správce areálu. Snímek na straně 26 vlevo dole naopak zachycuje malý pomník s pamětní deskou, která připomíná výstavbu areálu Na Bojišti v letech 1957 až 1960. Závěrem zbývá poděkovat panu

Antonínu Justovi, který v roce 2015 oba staré snímky věnoval Muzeu Podkrkonoší v Trutnově, Petru Kopeckému a Ivanu Zímelovi za některé zpřesňující informace k historii kluziště. ■

Ze vzpomínek legendárního kronikáře

☛ PAVEL CAJTHAML, FOTO: KAREL HYBNER

V té době sedmatřicetiletý Antonín Just, navzdory chybějícím zkušenostem, byl pověřen vést kroniku. „Snadné to rozhodně nebylo, hlavně v počátcích. Neměl jsem se od koho učit, připadal jsem si jako náhle vhozený do rozjetého auta. Byl jsem ale plný odhodlání a nadšení,“ vzpomíná dnes s úsměvem.

Tenkrát ho ještě nenapadlo přemýšlet o nějaké kronikářské dlouhověkosti. Prostě se pustil do sbírání informací a sepisování událostí. „Kdyby

Psal se rok 1958. Poválečné záznamy
o Trutnovu vedené prvních pět let po roce
1945 tehdejším ředitelem muzea Josefem
Šabackým připomínaly více pamětní knihu
než kroniku. Pak ale začala nová éra.

mi někdo řekl, že nakonec napíšu osmapadesát kronik a že práci kronikáře budu dělat osmapadesát let, nevěřil bych mu. Nenapadlo mě také, že bych se mohl dožít tak vysokého věku, natož ještě psát tak dlouho i kroniku,“ říká dnes Just, který při předání 58. kroniky dovrší neuvěřitelných devadesát pět let svého života.

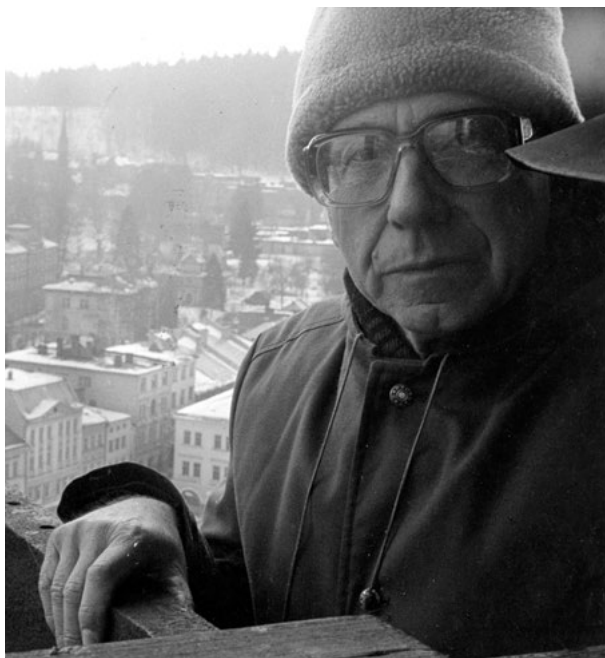
Kronice se věnoval ve veškerém volném čase, profesi byl totiž středoškolským profesorem. Po vyučování a o víkendech obcházel kulturní a sportovní akce, nechyběl u důležitých událostí, zaznamenával přelomové okamžiky. „Byla to dřina.

Navíc bylo potřeba sehnat dost dalších informací a kontaktů, zpočátku jsem jich měl necelou stovku. Ale časem se to počtem vylepšilo a rozrostlo na nějakých dvě stě zdrojů," upozorňuje.

Práce v terénu sebou někdy přinesla i riskantní situace. Například, když ho dělníci společně s kolegou a fotokronikářem Karlem Hybnerem „zapomněli“ ve věži opravovaného kostela. „Skončila jim šichta, tak prostě zamkli a odešli. S Karlem jsme museli potom riskovat a požádat jinou partu, která opravovala venkovní fasádu, aby nás svezli jakýmsi venkovním výtahem. Moc příjemné to nebylo," směje se.

Když už měl všechny potřebné informace pohromadě, čekala ho další dřina - samotné psaní kroniky. Muselo se provádět velmi pomalu, pozorně a čitelně. „Vyžadovalo to opravdu hodně trpělivosti. Dodnes se sám sobě divím, že jsem si zvolil formát čtyřicet krát padesát centimetrů. Nejsou to stránky, ale obrovské strany. Psát hlavně do horních řádků bývalo obtížné," vypráví. Pořídil si proto po čase úpravu psacího stolu - využíval sklopné stojánky, jako před mnoha staletími v klášterech.

Na druhou stranu si byl při psaní vědom, že jeho rukopis by mohl být jakýmsi svědectvím doby. „Říká se, že rukopisný záznam umožňuje jakési grafologické hodnocení jejich autora. Za osmapadesát let se v mém písmu, chtě nechtě, objevily mé určité zážitky a životní zkušenosti.“

INZERCE

RESTAURACE U DRÁKA

Navštivte tradiční
nekuřáckou restauraci
v centru Trutnova.

S příjemnou obsluhou
a výbornou kuchyní, to vše
za super ceny.

Pravidelné
sobotní
hudební
večery

Přijďte ochutnat
každodenní
pocitivá „menička.“

Kvalitní kuchyně nemusí
být drahá. Menu od 69 Kč.

Rozvoz obědů

Výběr ze 7 jídel

v ceně polévka+doprava,

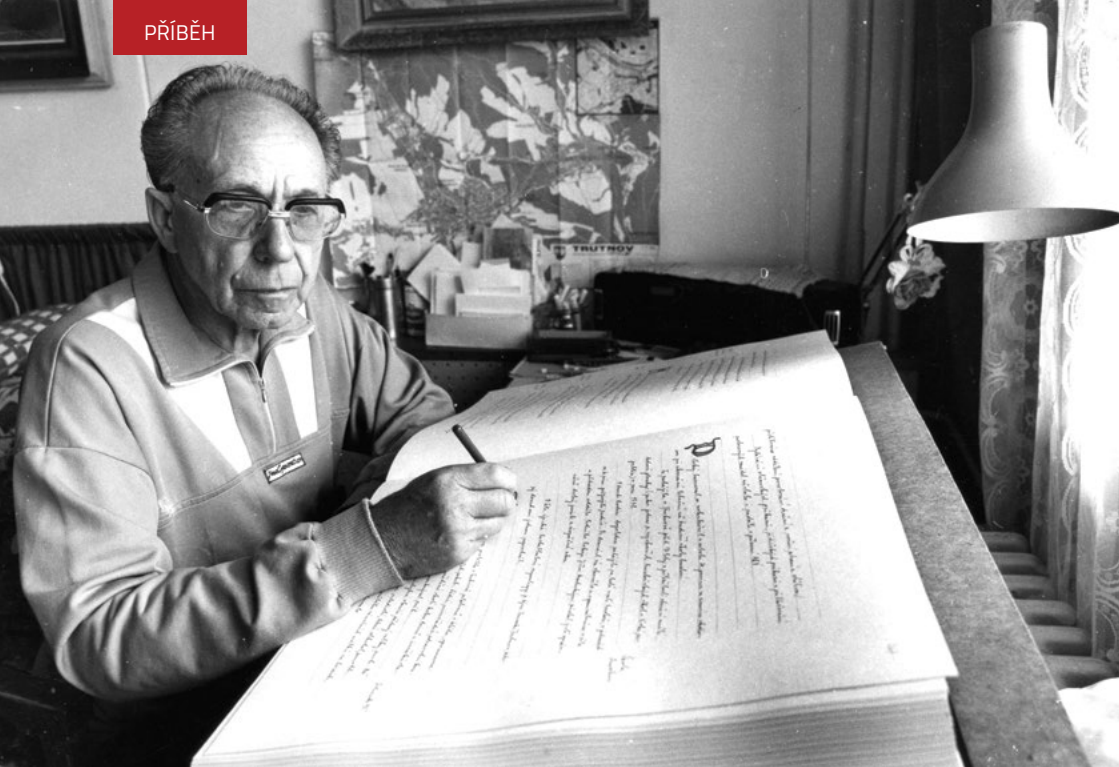
ROZVOZ také
O VÍKENEDECH.

již od
65,-

☎ 603 829 953

Krakonošovo nám. 75
www.restauraceudraka.cz

Popravdě řečeno, nic snadného nebylo ani linkování papírů, na které profesor Just psal. Když se nedávno pustil do počítání, zděsil se, kolik linky z jeho kroniky měří. „Když se jich na stránku nalinkovalo třicet po třiceti centimetrech, tak to dalo devět metrů. Krát průměrně čtyři sta stránek ročně, to je 3600 metrů linek ročně. A krát osmapadesát (*kronik*), tedy celkem 208 tisíc 800 metrů linek! Vyžadovalo to hodně trpělivosti! Byl jsem rád, že mi s tím až do roku 2003, než odešla, pomáhala moje žena Tonička. Byla mi velkou oporou,“ zdůrazňuje.

Když jsme u těch počtů, tak padesát osm kronik Antonína Justa představuje více než 23 tisíc ručně popsaných stran - v posledních letech každý rok jich popíše téměř pět set. „Vydržet u toho, to jsou stovky hodin, moře práce,“ vypočítává. V kožené vazbě má každá kronika sílu až dvanáct centimetrů a váží patnáct kilogramů.

Čím více Just pronikal do kronikářské práce, tím více si cenil práce svého dávného předchůdce, zřejmě vůbec prvního veřejně známého trutnovského kronikáře Simona Hüttla. „Jeho práci obdivuji dodnes. Byl velmi pečlivý a psal přitom

zajímavě. V letech 1570 až 1601, tedy za třicet jedna let, napsal sto kapitol.“

Práce na kronice profesora Justa v jednu chvíli pohltila na tolik, že mu bylo při psaní jedno, zda je den či noc, ráno či odpoledne, všední den, neděle, svátky nebo prázdniny. Například, když byl před pětatřiceti lety v lázních, psal kroniku i tam. „Nemohl jsem bez ní prostě být, ani při léčení“ připouští.

Vedle sepisování aktuálních trutnovských dějin se věnoval také pohledům do minulosti. Jak sám říká, je to i nepsaná povinnost kronikáře - připomínat historii města. „Můžeme se z ní poučit a prodloužit si tím trochu své životy,“ upozorňuje na sérii úspěšných knih - například 700 let města Trutnova, Trutnov známý neznámý, Pohlednice Trutnova, Trutnovské sakrální stavby nebo Národní dům. Dále Trutnov trochu jinak s barevně kolorovanými celostránkovými obrázky

Důležitým Justovým „kolegou ve zbraň“ byl od roku 1970 do roku 2012 fotograf Karel Hybner. Na většinu akcí chodili spolu - Hybner fotil, Just si zapisoval. „Za těch 42 let jsme spolu absolvovali také spoustu besed, na kterých jsme promítali diapozitivy, dokumentární snímky Trutnova. Byly jich stovky,“ říká Just.

výtvarníka Josefa Vika. „V historii Trutnova najdeme hodně poučení pro současnost. Potvrzuje se, že není dnes nic nového pod sluncem, všechno už tady v nějaké podobě bylo.“

K většímu publikování se Just dostal v penzi. Jeho texty se objevovaly i v místním tisku a časopisech ve formě krátkých příběhů. Vydal dokonce i básnické sbírky *Ještě ohlednutí* a *Žena*. Kromě uznání od čtenářů získal za svou činnost i několik oficiálních ocenění. Například v letech 1985 a 1990 zvítězila jeho ručně psaná kronika v celostátní soutěži kronikářů měst nad dvacet tisíc obyvatel a byla delší dobu vystavena v národním muzeu v Praze. V roce 1991 dostal za svoji činnost Kulturní cenu města Trutnova a o deset let později dokonce obdržel čestné občanství města Trutnova. „Zvláštního ocenění jsme se Karlem Hybnerem kdysi dočkali při jednom setkání kronikářů na Jičínsku. Naše vlastivědná práce se jim tak zalíbila, že nás na závěr žertem vyzvali, jestli bychom k nim nechtěli emigrovat. Samozřejmě jsme odmítli s tím, že v Trutnově jsme spokojeni,“ směje se Just.

Když na konci letošního roku trutnovská radnice oznámila, že kroniku v nové (*elektronické*) podobě povede Alena Křivská, mnozí se ptali, co bude Antonín Just dělat. Nebude se najednou nudit? „Rozhodně ne. Nejdřív musím dokončit svoji poslední kroniku za rok 2015. Musím ještě letos shánět spoustu podkladů, dopsat ji. Skutečně hotová bude v září 2016 při Dnech evropského dědictví, kdy bude vystavena ve Staré radnici. Teprve tím moje rukopisná práce na kronice skončí a nahrazena bude elektronickou formou,“ tvrdí.

Jenže ani tím se z něj nestane odpočívající penzista. Bude členem poradního sboru nové kronikářky. Hlavně ale pracuje na unikátním díle. „Patřím do pracovní skupiny při okresním archivu, kde se provádí revize překladu a příprava českého vydání Hüttlovy kroniky. Už pět let. Když všechno dobře půjde, mohla by vyjít už příští rok. Závěrem mého kronikářského vzpomínání se chci ještě vrátit ke svému předchůdci, ke kronikáři Simonu Hüttlovy v 16. století a plně a rád se připojit, ztotožnit s jeho odkazem a věnováním milované vlasti, ctihodně radě a občanům města Trutnova,“ naznačuje Just. ■

Momentálně již připravuje ke zveřejnění v Radničních listech texty na téma Trutnov v 19. století. „Lidé mi říkají, že bych třeba měl napsat ještě paměti, kvůli tomu, co jsem zažil za války, a co jsem prožil a zaznamenal jako kronikář. Událo se toho mnoho zajímavého a poučného. Tak uvidíme,“ dodává tajemně. ■

- narozen 28. srpna 1921 v Červeném Kostelci
- maturoval v roce 1941 na gymnáziu v Hradci Králové
- v letech 1942 a 1943 byl nucen nasazený ve Vídeňském Novém Městě, další dva roky války se skrýval policejně nepřihlášen a bez potravinových lístků na různých místech
- po válce vystudoval filozofickou fakultu v Praze (filozofie a dějepis)
- od roku 1947 žije v Trutnově; učil na gymnáziu, lesnické, zdravotnické a průmyslové škole
- v letech 1959 až 1968 byl ředitelem zdravotnické školy za svůj postoj proti sovětské okupaci Československa byl z funkce ředitele odvolán
- městskou kroniku vede od roku 1958
- v roce 1991 mu byla udělena Kulturní cena města Trutnova
- v roce 2001 dostal Čestné občanství města Trutnova

INZERCE

Solarium ..
Solná jeskyně ..

Do nového roku vám přejeme hodně zdraví, štěstí, osobních i pracovních úspěchů..

Jaroslav Procházka

se zasloužil o Trutnov

❖ VLADIMÍR WOLF

Byl rodákem z Bohuňovic na Kourímsku. Vystudoval gymnázium v Prostějově a slavistiku, germanistiku a filozofii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V roce 1925 nastoupil na menšinové gymnázium v Trutnově, kde působil do roku 1938. Intenzivně se zapojil do veřejného života, působil v českém menšinovém hnutí i v české sociální demokracii, v knihovnické sféře i v okresním zastupitelstvu.

Ve třicátých letech stál pevně na straně demokratických sil. Býval řečníkem na zdejších oslavách 1. máje 1938, na kterých se šel i v úsilí bránit Československo společně čeští i němečtí sociální demokraté a komunisté. V letech 1937 a 1938 byl spoluvydavatelem českých Trutnovských novin, vydávaných především zdejšími gymnaziálními profesory. Po Mnichovu bylo trutnovské gymnázium přesunuto do Úpice, později do Jaroměře. V květnu 1945 se s rodinou vrátil do Trutnova na jeho milované gymnázium. Znovu se zapojil do veřejného života. Předsedal názvoslovné komisi, jejímž úkolem bylo počestění názvů ulic a obcí. Velkou pozornost věnoval místnímu a pomístnímu názvosloví Krkonoš i Trutnovska, ale i blízkých přilehlých polských regionů na druhé straně hor i v Kladsku. Vedl Kruh přátel českého jazyka, byl předsedou Dělnické akademie. Přispíval do regionálních novin (*Jednota*) a časopisů (*Horské prameny*).

Intenzivně se věnoval vlastivědné práci a byl duší všech vlastivědných publikací, např. sborníků Krkonošské výstavy (1949), publikace 700 let Trutnova (1960), v padesátých letech byl aktivním členem vlastivědného kroužku při muzeu. V roce 1958 mu vyšla brožura o Janu Ámosi Komenském v Podkrkonoší.

V rukopise zůstala objemná práce o místních názvech. Muzeum Podkrkonoší vydalo v roce 1969 k jeho osmdesátinám sborník *Miscellanea*, kde najdeme i jeho bibliografii. V témže roce se stal čestným občanem města Trutnova. Mezi jeho žáky patřily později významné osobnosti kulturního života: teatrolog František Černý, básník Lumír

27. ledna si připomeneme 40 let od skonu trutnovského gymnaziálního profesora, kulturního pracovníka a badatele, ušlechtilého člověka a humanisty profesora Jaroslava Procházky (1889 až 1976).

Čivrný, herec Petr Haničinec či publicistka Dita Skálová. V roce 1956 získal titul Zasloužilý učitel Procházkův život byl naplněn úspěchy, ale i nejednou starostí. Přestože v roce 1948 přešel tento idealista do KSČ, byl v ní stále považován za nespolehlivého sociálního demokrata. Přesto nezatrpkl, pracoval jako učitel večerního studia a po mnoho let i jako jazykový korektor Krkonošské pravdy. Do novin přispíval v šedesátých letech četnými vlastivědnými články, komentoval kulturní dění.

Aktivně se podílel na obrodném procesu roku 1968, při následných normalizačních čistkách neobstál. Funkcionáři za husákovské normalizace udělali vše pro to, aby se na něj zapomnělo. Antonín Just, jeho mladší kolega, o něm v roce 1969 napsal, že byl po několik desetiletí výraznou osobností kulturního a společenského života Trutnova, že byl náročný k sobě, vzácně lidský, rozdávající ochotně z bohaté pokladnice svých životních zkušeností. To potvrzují i já.

Profesor Jaroslav Procházka skonal v roce 1976. Je pochován na trutnovském hřbitově. Teprve po listopadu 1989 je možné o něm opět psát a hovořit. Při příležitosti oslav gymnázia v roce 1990 byla na něm odhalena jeho busta a jedna z bočních ulic Jiráskova náměstí nese jeho jméno. ■

KINO VESMÍR PROMÍTÁ:

2. a 3. 1.	16.30	Snoopy a Charlie Brown: Peanuts ve filmu
2. a 3. 1.	19.00	Už teď mi chybíš
4. 1.	19.00	Aldabra: Byl jednou jeden ostrov (3D)
5. 1.	16.30	Aldabra: Byl jednou jeden ostrov (2D)
5. a 6. 1.	19.00	Fakjů pane učiteli 2
7. 1.	19.00	Češi proti Čechům
8. a 9. 1.	16.30	Hodný dinosaurus
8., 9. a 10. 1.	19.00	Osm hrozných
10. 1.	16.30	Hodný dinosaurus (3D)
11. 1.	19.00	Střední Amerika aneb Z Panamy do Mexika
12. 1.	19.00	Perfektní den
14. 1.	19.00	Zkáza krásou
15., 16. a 17. 1.	16.30	Ledová sezóna
15., 16. a 17. 1.	19.00	Muzikál aneb Cesty ke štěstí
18. 1.	19.00	Gravitation

Z filmu Lída Baarová

19. a 20. 1.	19.00	Revenant: Zmrtvýchvstání
21. 1.	19.00	Pokoj (Room)
22., 23. a 24. 1.	16.30	Kyky Ryky a pár vajec
22., 23. a 24. 1.	19.00	Lída Baarová
25. 1.	19.00	Laos a Kambodža
26. a 27. 1.	19.00	Joy
27. 1.	10.00	Pohádky pro kočku
28. 1.	19.00	Zbrusu nový zákon
29., 30. a 31. 1.	16.30	Alvin a Chipmunkové: Čiperná jízda
29. 1.	19.00	Do posledního dechu (3D)
30. a 31. 1.	19.00	Do posledního dechu

INZERCE

koupelny
na klíč

Rok 2016 může i pro vás
být rokem krásné nové
koupelny od nás

paneláková jádra | kompletní realizace
rekonstrukce koupelen

18 let
zkušeností

více jak 500
realizací

www.koupelnynaklic.com

tel. 777 233 663 | info@koupelnynaklic.com

Když mě nějaký kluk naštve, klidně se i poperu

✎ MICHAL BOGÁŇ

Její hokejová kariéra začala před devíti lety a před pár týdny poprvé nakoukla do ženského A-týmu reprezentace. A to je Tereza Karlecová stále jen šestnáctiletá slečna. Historicky první trutnovská hráčka, která obléká národní dres, však v mistrovských zápasech nastupuje normálně proti klukům.

Hokej a ženy. Jak to jde podle tebe dohromady?

Myslím, že v dnešní době už to není tak neobvyklé, ale i přesto se setkávám s lidmi, kteří se díví, jak můžou ženy hrát hokej.

Z podstatně větší části je to ale mužský sport, tvrdý, těžký... Takhle se na to nedíváš?

Je to sport jako každý jiný, a když vám přiroste k srdci tak jako mně, nevidím to tak. Je pravda, že když proti mně nastoupí dvoumetrový narostlý kluk, mám trošičku respekt.

Jak se pak toho respektu zbavuješ, když se proti tobě rozjede?

Když už jede, tak si to neuvědomuji. Když ale mám jet k mantinelu, tak si dobře rozmyslím, jestli tam pojeďu.

Co krasobruslení? To by tě nelákalo?

Ted' už asi ne, ale měla jsem pár slabých chviliek, když jsem byla menší. Vždycky jsem si chtěla vyzkoušet dívčí brusle.

Co tě teda na hokeji tak přitahovalo a přitahuje?

Než jsem začala hrát hokej, tak jsem se o něj nezajímala. Ted' mě na něm přitahuje úplně všechno, hlavně ten týmový duch. Jakmile jsem dva dny bez tréninku, už jsem nesvá.

Kdo tě přivedl k hokeji a jaké byly tvoje začátky?

K hokeji mě přivedl soused Arnošt, když už jsme doma nevěděli, na jaký sport mě dát. Na začátky si moc nepamatuji, ale vždycky, když se podívám na videozáznamy ze zápasů, které táta natáčel, byl to strašný hokej. Hrozný chaos. Začátky jsou vždycky těžké, ale když kolem sebe máte správné lidi, jak já svou bývalou spoluhráčku Martinu, která se mnou hrála za ženy v Pardubicích, tak je to o hodně lehčí. Ráda vzpomínám na společné zápasy.

Rodiče jsou rádi, že hraješ hokej? Nemají strach?

Myslím, že jo. Nebýt jich tak nejsem tam, kde jsem. Vždy mě podporují a vozí na tréninky a zápasy, takže jsem jim strašně vděčná a moc jim děkuji. Strach určitě mají, ale nedávají to najevo.

Jako obránce musíš podstupovat osobní souboje. Bolí to holku?

Někdy bolí, ale jde o charakter protihráče. Některý soupeř, když mě vidí, tak k tomu mantinelu nejede. Jiný zase jede s ještě větší agresivitou než obvykle.

Ty umíš taky rozdávat rány?

Jako John Rambo nejsem, ale když mě někdo z protihráčů naštvě, nebo mi nadává, tak se nejde udržet.

Když se to stane, tak si ho pak vyhlídneš u mantinelu?

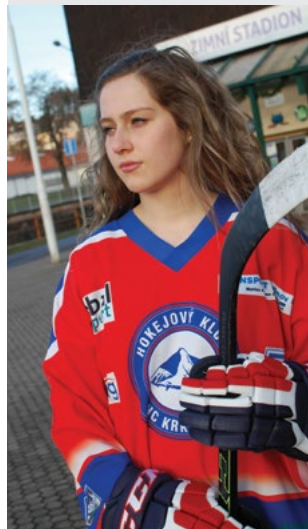
U mantinelu zrovna ne, protože na ten nemám dobré vzpomínky. Otřesý mozku, hnutí si s páteří a tak dále.

Kvůli zranění jsi nechtěla s hokejem skončit?

To ne. Nic ti nesmí stát v cestě k úspěchu. Jsem sice opatrnější, ale hokej miluju pořád.

TEREZA KARLECOVÁ

- narozena 10. září 1999 v Hradci Králové
- studentka prvního ročníku trutnovského gymnázia
- hráčka HC Krkonoše v první lize mladšího dorostu, česká reprezentantka v kategorii U18
- miluje špagety a ráda se kouká na filmy a seriály, u kterých si úžasne odpočine, jejími oblíbenými herci jsou Jennifer Aniston a Brad Pitt, když zrovna není na ledě, ráda tráví čas se svými přáteli

- kromě kuřecího nemusí maso a nemá ráda, když ji rodiče o víkendu brzo budí a tvoří ji víkendové plány, a když se mamka každý den ptá, co bylo ve škole

Už ses teda na leď někdy poprala?

Ano, zrovna nedávno v Liberci mi ujely nervy.

Proč?

Bylo asi čtyřicet vteřin do konce zápasu a my vyhrávali. Někdo se začal prát a já se ho zastala. Někdo z jejich střídačky mi řekl něco sprostého, tak jsem se otočila a stáli tam dva kluci. Nevěděla jsem, který to řekl, tak jsem dala oběma.

Kecáš?

Ne, vážně. Jedna ruka mi šla do levého a druhá do pravého.

Ty hraješ se stejně starými kluky?

Ne, s ročníky 2000 - 2001, jsou o rok dva mladší.

Taková jsou pravidla?

Ne, v tomhle spíš záleží na té holce, jak se cítí. Já hraji s těmihle klukama, protože nás trénuje Jaroslav Řehák. Už bych k jinému trenérovi nešla. Co se týká toho věku, tak myslím, že holka může jít maximálně dolů o dva roky. Když bude chtít hrát ještě proti mladším, musí požádat o výjimku.

Na co sis musela zvykat, když jsi byla jediná dívka v partě kluků?

S klukama jsem nikdy problém neměla. Já se spíš do doby, než jsem přišla na gymnázium, nikdy moc nebavila s holkama. Naštěstí hned v přípravce jsem chytila skvělou partu. Někteří byli zaraženi, že hraji s holkou, ale snad si zvykli.

Na druhou stranu být růže mezi trnami nemusí být úplně špatné. Zneužíváš toho?

Já toho neumím moc zneužívat, ale je milé a potěší, když ti spoluhráč koupí třeba pití. Většina kamarádek mi závidí, že mám okolo sebe tolik kluků.

Do sprchy chodíš jako první nebo poslední?

Jako poslední, ale stejně tam mám menší publikum. Jeden si „náhodou“ zapomene věci a vrátí se. Druhý si něco taky zapomene a vrátí se...

V čem si myslíš, že jsou ženy v hokeji lepší než muži? Dá se to vůbec srovnávat?

Po fyzické stránce se to určitě srovnávat nedá, ale my ženy máme trochu jiný pohled na věc. Vidíme to jinak než muži. V určitých situacích tam třeba vidíme nahrávku, kterou kluci nenahrají.

Hraješ i za ženský tým v Pardubicích, takže to můžeš porovnat. V čem je ženský hokej jiný?

Není tak rychlý, tvrdý a myslím, že my více pro-

jevujeme emoce a déle v sobě držíme úspěchy a neúspěchy. A můžeme bavit o klukách.

A bavíte se o hokeji v šatně stejně jako kluci?

O hokeji se nemluví v takové míře, ale v každém ženském týmu je to jiné. V Pardubicích se probírá nejen hokej, ale i to jak se rozvařily knedlíky.

Změnil se za devět let tvůj pohled na hokej?

Postupně zjišťuji, že hokej není jenom o vítězství a vstřelení gólu, ale hlavně o týmovosti a o tom, že si navzájem věříme. Když mě protihráč srazí a moji kluci se mě zastanou, je to úžasný pocit. Vědět, že se o ně můžu opřít a spolehnout se na ně.

Co ti v hokeji dělá největší problém?

Asi síla. Nemám takovou sílu na střelu.

Hraješ za mladší dorost, což David Moravec řekl, že je úroveň repre žen. Do kdy budeš hrát dál za kluky?

Ráda bych hrála co nejdéle, ale vše závisí na tvrdosti a agresivitě soupeřů. Teoreticky můžu do juniorky, ale prakticky to nepůjde.

Co pak?

Ještě nevím. Chtěla bych aspoň trénovat s klukama a hrát třeba v ženském týmu. V Pardubicích mě to baví, je to zase něco jiného.

V ženském hokeji není taková konkurence. Ty jsi v reprezentaci, takže asi něco umíš. Neuvažuješ o profi kariéře?

Asi jako každý hokejista jsem o tom přemýšlela, ale je za tím ještě velká dřina dostat se někam dál.

Co bys vzkázala dívkám, které by se také chtěly věnovat hokeji?

Ať neváhají a přijdou si hokej vyzkoušet. Nemusi to být jen holky, ale i kluci. Hokej je úžasný sport. Pokud máte pílí, nějaké cíle a úžasnou podporu od rodiny a příbuzných jako já, nic vám nebrání v úspěchu. Důležitou součástí úspěchu je i trenér a na toho si já nemůžu stěžovat. Jarda Řehák mě neuvěřitelně podporuje a věří mi. Má to se mnou někdy pěkně těžký, jelikož jsem žena a mám svou hlavu, ale vždy tu byl pro mě, když jsem něco potřebovala. Patří mu za to velké poděkování. ■

INZERCE

*na dobrým
místě*

Pod lékárnou
Plzeňský restaurant

ROZHODNUTO

Anketa probíhala mezi
hosty restaurace.

Kouření ano,
ale **až od 20.00 h** (po večerech)
od 1. 1. 2016

» i přesto není třeba obávat se kouře,
restaurace disponuje **kvalitní
klimatizací**

REZERVACE: +420 499 810 189
otevřeno denně: 10.30 - 24.00, Horská 64, Trutnov

www.podlekarnou.cz

Busta J. W. Goetha

od sochaře Emila Schwantnera

VLASTIMIL MÁLEK, MUZEUM PODKRKONOŠÍ
FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Na roky 2015 a 2016 připadla hned dvě výročí vztahující se k významnému trutnovskému sochaři Emilu Schwantnerovi, a sice 125 let od jeho narození a 60 let od jeho úmrtí. Muzeum Podkrkonoší v Trutnově pořádá při této příležitosti od listopadu 2015 do února 2016 výstavu Emil Schwantner – sochařský génius z Trutnovska.

INZERCE

www.lékarnaureky.cz

**Lékárna
úřeky**

PF 2016

Děkujeme Vám
za projevenou důvěru
v uplynulém roce a do nového
roku 2016 Vám přejeme hodně
zdraví, štěstí a osobních
i pracovních úspěchů.

Na výstavě je prezentováno celkem dvaasedesát Schwantnerových sochařských děl, z toho dvaatřicet ze sbírky trutnovského muzea. Tematicky představují čtyři okruhy umělcovy tvorby. První zahrnuje busty významných regionálních osobností i prostých obyvatel, např. krkonošských horalů, druhý plastiky zvířat, třetí modely pomníků obětem první světové války a čtvrtý pak díla z cyklu Tanec smrti.

Emil Schwantner se narodil roku 1890 v obci Königshan (*dnes Královec*), pracoval v žacléřské porcelánce, studoval na Akademii výtvarných umění v Praze u J. V. Myslbeka a J. Štursy. Jako voják prošel hrůzami první světové války, což jej na celý život výrazně poznamenalo. Od počátku dvacátých let až do roku 1946 žil a tvořil v Trutnově. Ateliér měl v dnešní Husově ulici čp. 183. Zemřel v Německu roku 1956.

Mezi bustami na výstavě zaujme například sádrový model německého umělce J. W. Goetha, který se nachází v Adršpašských skalách, kde byl slavnostně odhalen roku 1932. Bronzová busta vytvořená trutnovským sochařem připomíná návštěvu tohoto německého básníka v Adršpachu roku 1790. ■

DYSLEKTIK NEZNAMENÁ HLUPÁK

Mgr. Iva Nováková, Časopis „Zdraví a krása“

Možná to taky důvěrně znáte. Navzdory krásným větám, které čtete ve studijním plánu svého dítěte, realita je taková, že jeho handicap ve škole skoro nikoho nezajímá. Dyslektik, dysgrafik, či majitel jiné podobné poruchy? Pro některé učitele prostě hlupák, který pomalu čte a ještě pomaleji chápe.

Je to začarovaný kruh. Vaše dítě se doma učí dlouhé hodiny, ovšem výsledky ve škole tomu rozhodně neodpovídají. Jakoby vůbec nechápal, co čte, natož, aby dokázalo text někomu přetlumočit. Nakonec vám nezbude nic jiného, než denně nastudovat několik předmětů a znovu je dítěti odvykládat. Což o to, pokud trénujete na pozici učitele v základní škole, není to na škodu. Jsou-li vaše ambice přece jen trochu jiné, zřejmě vás několikahodinová denní ztráta zrovna nadšením nenaplníuje...

Zázrak? Asi jo...

NECHUŤ K UČENÍ NEDOSTATEK SOUSTŘEDĚNOSTI

www.basic.cz

- POMALÉ ČTENÍ, NEČITELNÉ PÍSMO
- PROBLÉMY S I/Y
- POTÍŽE S MATEMATIKOU
- ŠPATNÉ ZNÁMKY
- TRÁPÍ SE VAŠE DÍTĚ PŘI UČENÍ A NEUMÍTE MU POMOCI?
- OZNAČENÍ: DYSLEKTIK, DYSGRAFIK, ...

ZAVOLEJTE A DOMLUVTE SI BEZPLATNOU
INFORMAČNÍ SCHŮZKU
602 146 882

STUDIJNÍ CENTRUM BASIC
HRADEBNÍ 12
541 01 TRUTNOV

PŘEDNÁŠKA ZDARMA

„Jak na učení bez mučení“

TRUTNOV

Úterý 12. ledna v 17.00

Čtvrtek 28. ledna v 17.00

Tel.: **602 146 882**

WWW.BASIC.CZ

„Co jsem ve škole nepochopil za pět hodin, i když jsem popsal 15 stránek, pochopil jsem v Basicu za deset minut. (Popsal jsem dva řádky).“

student, 14 let

„Míša je těžký dyslektik, dysgrafik, dyskalkulík s diagnózou LMD. Těžko se soustřeďuje, trpí poruchou chování a učení. Vyzkoušeli jsme všechny možné prostředky - terapie, domácí učitele atd. - bohužel s chabým výsledkem. A najednou se stal zázrak; objevili jsme BASIC a učitelku, která má výjimečné schopnosti. Během letního intenzivního kurzu se Míša zlepšil zázračně: plynule si čte, ve psaní používá diakritiku, kterou dříve úplně opomíjel. Největší radost mi udělal, když cca po dvoutýdenní terapii jsem ho našla doma s knížkou v ruce, kterou neodložil přes hodinu a přelouskal prvních 30 stran. Teď vidím syna spokojeného, šťastného. Děkujeme!“

paní N.

Desítky stránek popsaných podobnými vzkazy jsem četla jako ve snách. Že by opravdu existovala alternativa denního únavného doučování? Zní to skoro jako zázrak. Rozhodně po těch letech, co doma bojujeme s poruchou učení. Usměvavá lektorka mi vysvětluje, že Studijní centrum Basic (www.basic.cz) pomáhá dětem a studentům jakéhokoliv věku zvládat problémy se čtením, psaním či pravopisem pomocí specializovaného individuálního doučování. Na základě dosavadních výsledků se zdá, že i tyto děti mají šanci zařadit se mezi úspěšné studenty a zajistit si tak uplatnění v životě. No, nebudu přehnaný optimista, který věří, že si tento program najde v dohledné době cestu do našich základních škol. Ale díky bohu, my si můžeme najít cestu k němu.

I SKiMU

Vyzkoušejte svahy ve SKiMU

Ski areál SKiMU

Lyžařský areál v pravých horách, ležící přímo pod Snežkou, je ideálním místem pro rodiny s dětmi.

- ▶ Děti do 6 let lyžují **ZDARMA**
- ▶ Speciální ceny pro rodiny s dětmi
- děti lyžují již od 400 Kč za týden
- ▶ SKiMU Parky s instruktory pro děti
- ▶ Garance kvalitního sněhu po celou sezónu
- plně automatické zasněžování
- ▶ Vysoká nadmořská výška (1050 m n. m.)
- ▶ Unikátní romantika tradiční krkonošské obce

SKiMU, bav se celou ZIMU!

Více na www.skimu.cz.

Ranní ptáče
Čerstvý manžestr
od 8.30 do 10.00
za speciální
cenu

Skibus
Trutnov – Malá Úpa
denně v 7.15 z Trutnova
a v 17.05 do Trutnova
ZADARMO